

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_232419

UNIVERSAL
LIBRARY

الحمد لله الذي جعلنا من آل محمد

الصلوة والسلامة والبركة والرحمة والشفاعة
وكافية إزالة شبهات أهل نفاق

تطهير الحق عن إزالة الحجب

أزاليات نامانه ومحدث يكانه ناصر سنن مانور ناصر اخبار صحيح
عالم رباني شيخ محيرين اسمعيل بن صلاح الامير البهائي الصفا سني

مطلع فاروقى قبا مشاهير معظم طبع
دار فادوى قبا مشاهير معظم طبع

الاعتقاد و سرور منی
که یوسف او را ملازم کردیم و در راه
همچون امر رحمة الله علیه گفتند که در حبس بودیم
من و یوسف او را به نصف اموالمان و در میان ما و یوسف
از زمین و شلغم و غلات و نهالها و در میان ما و یوسف
عمو و اخوانی شریک اگر فتنه انداختند
شریک اعتقاد کردن است ابل قیور و
زندگان کسی که در عوی و غیور است

از غم و بی امید و پیرانی بدین نرسد
بیم خصلتی که نیست

۴

و هو من اهل الفجور لا يحضر للمسلمين مسجد ولا يرى الله
لا كما ولا ساجدا ولا يعرف السنة ولا الكتاب ولا يهاب
البعث ولا الحساب فوجب على ان نكرها اوجب الله انكاره وارا
اكون من الذين يكتمون ما اوجب الله اظهاره فاعلم ان ههنا
اصولا هي من قواعد الدين ومن اهم ما يجب معرفته على الموحدين
الاصل الاول انه قد علم من ضرورة الدين ان كل ما
القران فهو حق لا باطل صدق لا كذب وهذا لا ضلالة وعلم
لا جهالة ويقين لا شك هذا اصل لا يتم اسلام احد ولا ايمانه
الا باقرار هذا الاصل وهذا المرجع عليه لا خلاف فيه
الاصل الثاني ان رسل الله وانبيائه من اولهم الى اخرتهم
يُعْتَو الدماء العباد التي توحيد الله تعال توحيد العبادة فكل رسول
اول ما يقر به اسماع قوله يَقُولُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
غَيْرُهُ وَإِنَّ لَكُمَّ عِبَادًا إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ وَاقِعُهُ وَاطِيعُونَ
وهذا هو الذي تضمنه قول لا اله الا الله فانه دعوت الرسل
الى قول هذه الكلمة واعتقاد معناها لا مجرد قولها باللسان ومعناها
هو افراد الله بالالهيّة والعبادة والتفنى لما يعبد من دونه
والبراءة منه وهذا الاصل لامرية فيما تضمنه ولا شك فيه

الأرض أدوني ماذا خلق الذين من دونه أدوني ماذا خلقوا من
 الأرض استفهام تقرير لهم مقرون وبهذا يعرف أن المشركين
 لم يتخذوا الأوثان والأصنام ولم يتخذوا المسيح وامه ولم
 يتخذوا الملائكة شركاء الله تعالى لأجل أنهم أشركوه في
 خلق السموات والأرض وفي خلق أنفسهم بل اتخذوهم أنهم
 يقرّبونهم إلى الله زلفاً كما قالوه فهم مقرون بالله تعالى في نفس
 كلمات كفرهم وأنهم شفعاء عند الله قال الله تعالى قُلْ أَنتَبُونَ
 اللَّهَ يَمْلَأُ عِلْمَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ فجعل الله اتخاذهم الشفعاء شركاً فيه نزهة نفسه عنه
 لأنه لا يشفع أحد عند إلا بإذنه فكيف ينسبون شفعاء لهم
 بإذنه الله لهم في شفاعته ولا هم أهل لها ولا يعنون عنهم من
 الله شيئاً **الأصل الرابع** أن المشركين الذين بعث الله
 الرسل إليهم مقرون أن الله تعالى خلقهم ولكن سألهم عن خلقهم
 ليقرّبوا الله وأنه خلق السموات والأرض ولكن سألهم عن خلق

الأرض آدمي ما ذاك خلق الذين من دون الله آدمي ما ذاك خلقوا من
 الأرض استفهام تقر بطلانهم مقرون وبهذا يعرف ان المشركين
 لم يتخذوا الاوثان ولا صننام ولم يتخذوا المسيح وامه ولم
 يتخذوا والملائكة شركاء الله تعالى لاجل انهم اشركوه في
 خلق السموات والأرض وفي خلق انفسهم بل اتخذوهم انهم
 يقرؤهم الى الله نفعاً كما قالوا فهم مقرون بالله تعالى في نفس
 كلمات كفرهم وانهم شفعاء عند الله قال الله تعالى قل انتم
 الله بما لا تعلم في السموات ولا في الأرض سبحانه وتعالى عما
 يشركون فجعل الله اتخاذهم الشفعاء شركاً فيزيده نفسهم عنه
 لا انه لا يشفع احد عند الا باذنه فكيف ينسبون شفعاء لهم
 باذن الله لهم في شفاعة ولا هم اهل لها ولا يغنون عنهم من
 الله شيئاً **الاصل الرابع** ان المشركين الذين بعث الله
 الرسل اليهم مقرون بالله تعالى خلقهم ولكن سألهم عن خلقهم
 ليقولوا لله وانه خلق السموات والأرض ولكن سألهم عن خلق
 الله تعالى ما لا يعلم في السموات ولا في الأرض سبحانه وتعالى عما
 يشركون فجعل الله اتخاذهم الشفعاء شركاً فيزيده نفسهم عنه
 لا انه لا يشفع احد عند الا باذنه فكيف ينسبون شفعاء لهم
 باذن الله لهم في شفاعة ولا هم اهل لها ولا يغنون عنهم من
 الله شيئاً

و احدی که از عقاید است که بابت اوست لغوی
عقاید است و آن بنیاد عبادت است
عقاید است و آن بنیاد عبادت است
عقاید است و آن بنیاد عبادت است

و دوست پس بد که من عبادت و
 اسرار تو قید هستی ضایع آن که عبادت کلید
 لا اله الا الله است و چو بپوشان از آن مخدور
 بوی آن خزانه از دور آید از آن اعتقاد کردن
 معنی که است و غور گفتن زبان و معنی کلید گانه
 و نه من است خدایتعالی را در عبادت و آیت
 دفعی کردن و نیز از نشان از پیوسته بودن او به
 گذار گران و نشاندن که از پیوسته بودن او به
 اجعل الاطهر اهل احوال و هذا من هذا العجب
 یعنی آری آن پیغمبر و از این عجب و در این عجب
 عجب است فصل چون این ابد را
 ملامت را

انما بر خود لازم نمی نمایند و در خدمت آنها
بجز واکسار قیام نمیکنند و در خدمت
نموده می کنند و اگر آنها اطواف می رانند و در
نزدیک می آیند و در اطراف قوی می
دور می رسد و در خدمت ایشان
معهود آن خود که آن خان فدی می کند
استقامت می شنایان فدی می کنند
و از غلبه فدی می شنایان

[illegible]

من الفسقة يشربون الخمر ويسمونها بنين واول من سمي بافيه
 غضب لله وعصيانه بالاسماء المحبوبة عند السامعين
 لعنه الله فانه قال لابي البشر ادم عليه السلام يادم هلك لك
 على شجرة الخلد وملك لا يلبس في شجرة التي هي الله تعالى
 ادم عن قربانها غرورا له تدليس عليه بالاسم الذي اخترعه
 لها كما يسمى اخوانه المقلدون له الحشيشة بلقمة الراحة وكما يسمى
 الظلمة ما يقبضونه من اموال اعباد الله ظلموا وعدوا اذ بايعوا
 ادب القتل ادب السرقة ادب التهمة تحريف اسم الظلم الى اسم
 الادب كما يحرفونه في بعض المقبوضات الى اسم النفاة و
 في بعضهم الى اسم السيادة وفي بعضها ادب الكائيل والموازين
 وكل ذلك اسمه عند الله ظلم وعدوان كما يعرفه من شتم
 رائحة الكتاب والسنة وكل ذلك ما خوذ من ابليس
 حيث سمي الشجرة المنهى عنها بشجرة الخلد فكذلك لتسمية
 التبر مشهدا ومن يعتقدون فيه وليا لا يخرج عن
 اسم الصنم والوثن اذ هم معاملون لها معاملة المشركين
 للاصنام ويدعون بها طواف الحج لبيت الله الحرام وليتقوا
 التماسهم لا كان البيت في حاطون البيت بالكلمة الكفرية من قولهم على
 الله ثم عليك ويهتفون باسمهم عند الشدائد ويخوفا وكل

انما تسمى الشجرة الخلد
 واول من سمي بافيه
 غضب لله وعصيانه
 بالاسماء المحبوبة
 عند السامعين
 لعنه الله فانه قال
 لابي البشر ادم عليه
 السلام يادم هلك لك
 على شجرة الخلد وملك
 لا يلبس في شجرة التي
 هي الله تعالى
 ادم عن قربانها غرورا
 له تدليس عليه بالاسم
 الذي اخترعه لها
 كما يسمى اخوانه
 المقلدون له الحشيشة
 بلقمة الراحة وكما
 يسمى الظلمة ما
 يقبضونه من اموال
 اعباد الله ظلموا
 وعدوا اذ بايعوا
 ادب القتل ادب السرقة
 ادب التهمة تحريف
 اسم الظلم الى اسم
 الادب كما يحرفونه
 في بعض المقبوضات
 الى اسم النفاة و
 في بعضهم الى اسم
 السيادة وفي بعضها
 ادب الكائيل والموازين
 وكل ذلك اسمه
 عند الله ظلم وعدوان
 كما يعرفه من شتم
 رائحة الكتاب والسنة
 وكل ذلك ما خوذ من
 ابليس حيث سمي
 الشجرة المنهى عنها
 بشجرة الخلد فكذلك
 لتسمية التبر مشهدا
 ومن يعتقدون فيه
 وليا لا يخرج عن
 اسم الصنم والوثن
 اذ هم معاملون لها
 معاملة المشركين
 للاصنام ويدعون
 بها طواف الحج
 لبيت الله الحرام
 وليتقوا التماسهم
 لا كان البيت في
 حاطون البيت
 بالكلمة الكفرية
 من قولهم على
 الله ثم عليك
 ويهتفون باسمهم
 عند الشدائد
 ويخوفا وكل

والمعنى انهم يسمونها بنين
 واول من سمي بافيه
 غضب لله وعصيانه
 بالاسماء المحبوبة
 عند السامعين
 لعنه الله فانه قال
 لابي البشر ادم عليه
 السلام يادم هلك لك
 على شجرة الخلد وملك
 لا يلبس في شجرة التي
 هي الله تعالى
 ادم عن قربانها غرورا
 له تدليس عليه بالاسم
 الذي اخترعه لها
 كما يسمى اخوانه
 المقلدون له الحشيشة
 بلقمة الراحة وكما
 يسمى الظلمة ما
 يقبضونه من اموال
 اعباد الله ظلموا
 وعدوا اذ بايعوا
 ادب القتل ادب السرقة
 ادب التهمة تحريف
 اسم الظلم الى اسم
 الادب كما يحرفونه
 في بعض المقبوضات
 الى اسم النفاة و
 في بعضهم الى اسم
 السيادة وفي بعضها
 ادب الكائيل والموازين
 وكل ذلك اسمه
 عند الله ظلم وعدوان
 كما يعرفه من شتم
 رائحة الكتاب والسنة
 وكل ذلك ما خوذ من
 ابليس حيث سمي
 الشجرة المنهى عنها
 بشجرة الخلد فكذلك
 لتسمية التبر مشهدا
 ومن يعتقدون فيه
 وليا لا يخرج عن
 اسم الصنم والوثن
 اذ هم معاملون لها
 معاملة المشركين
 للاصنام ويدعون
 بها طواف الحج
 لبيت الله الحرام
 وليتقوا التماسهم
 لا كان البيت في
 حاطون البيت
 بالكلمة الكفرية
 من قولهم على
 الله ثم عليك
 ويهتفون باسمهم
 عند الشدائد
 ويخوفا وكل

و کما فی بعضی فاشان
و زنی آن فاشی را می بیند
و زنی آن فاشی را می بیند
و زنی آن فاشی را می بیند

وقد يعتقدون في بعض فسقة الاحياء وينادون في شتم
والرخاء وهو عاكف على الفضائح لا يحضر حيث امر الله به
القومين بالجنور لا يحضر جمعة ولا جماعة ولا يعود مريضاً
ولا شيع جنازة ويضم الى ذلك دعوى الغيب ويجلب اليه
الجموع قد عث عش في قلوبهم وباض وافرح يصدقون
و لا يمانعون شانه ويجعلون هذا نذ الرب العلمين
وسمى لا يمانعون قول اين ذهبت اوجملت الشرائع ان الذين
يكنون في قلوبهم الله عباداً امثالكم فان قلت افيصير هؤلاء
الذين يعتقدون في القبور والاولياء والفسقة المحلعة
بشركهم كالذين يعتقدون في الاصنام قلت نعم قد حصل
لهم ما حصل من اولئك لتساوهم في ذلك بل زادوا في
الاعتقاد والالتقياد والاستعجاب فلا فرق بينهم فان قلت
هؤلاء القبوريون يقولون نحن لا نشرك بالله عز وجل و
لا نجعل له نذاً ولا التجاء الى الاولياء والاعتقاد فيهم ليس
بشرك قلت نعم يقولون بافواههم ولكن هذا جملتهم بمعنى
الشرك فان تعظيمهم الاولياء ونحوهم الضائر لهم شرك والله تعالى
يقول فصل لربك وانحر لاي غير كما يفيد تقديم الظرف بقول

منه من يعتقدون في القبور والاولياء والفسقة المحلعة
بشركهم كالذين يعتقدون في الاصنام قلت نعم قد حصل
لهم ما حصل من اولئك لتساوهم في ذلك بل زادوا في
الاعتقاد والالتقياد والاستعجاب فلا فرق بينهم فان قلت
هؤلاء القبوريون يقولون نحن لا نشرك بالله عز وجل و
لا نجعل له نذاً ولا التجاء الى الاولياء والاعتقاد فيهم ليس
بشرك قلت نعم يقولون بافواههم ولكن هذا جملتهم بمعنى
الشرك فان تعظيمهم الاولياء ونحوهم الضائر لهم شرك والله تعالى
يقول فصل لربك وانحر لاي غير كما يفيد تقديم الظرف بقول

منه من يعتقدون في القبور والاولياء والفسقة المحلعة
بشركهم كالذين يعتقدون في الاصنام قلت نعم قد حصل
لهم ما حصل من اولئك لتساوهم في ذلك بل زادوا في
الاعتقاد والالتقياد والاستعجاب فلا فرق بينهم فان قلت
هؤلاء القبوريون يقولون نحن لا نشرك بالله عز وجل و
لا نجعل له نذاً ولا التجاء الى الاولياء والاعتقاد فيهم ليس
بشرك قلت نعم يقولون بافواههم ولكن هذا جملتهم بمعنى
الشرك فان تعظيمهم الاولياء ونحوهم الضائر لهم شرك والله تعالى
يقول فصل لربك وانحر لاي غير كما يفيد تقديم الظرف بقول

منه من يعتقدون في القبور والاولياء والفسقة المحلعة
بشركهم كالذين يعتقدون في الاصنام قلت نعم قد حصل
لهم ما حصل من اولئك لتساوهم في ذلك بل زادوا في
الاعتقاد والالتقياد والاستعجاب فلا فرق بينهم فان قلت
هؤلاء القبوريون يقولون نحن لا نشرك بالله عز وجل و
لا نجعل له نذاً ولا التجاء الى الاولياء والاعتقاد فيهم ليس
بشرك قلت نعم يقولون بافواههم ولكن هذا جملتهم بمعنى
الشرك فان تعظيمهم الاولياء ونحوهم الضائر لهم شرك والله تعالى
يقول فصل لربك وانحر لاي غير كما يفيد تقديم الظرف بقول

لا يعني عنهم من الله شيئا وانهم لم يظلموا وان هذا الاعتقاد منهم
 فيهم شرك لا يتم الايمان بما جاء به الرسل الا بتركه والتوبة
 منه وافراد التوحيد اعتقادا وعملا لله تعالى وهذا واجب على العلماء
 بيان ان ذلك الاعتقاد الذي تفرعت عنه النذور والنحو
 الطواف بالقبور وشرك محرم وانه عين ما كانت تفعله المشركون
 الاصنامهم فاذا ابانه العلماء للأمة والملوك وجب على الامته
 والملوك بعث دعائهم الى اخلاص التوحيد فان رجع
 واقر حق عليه دمه وماله وذاريه ومن
 اصرف قد باح الله منه ما باحر لرسوله صلى الله عليه وسلم
 من المشركين فانهم قبل التعريف بانهم على جمالة وضلالة و
 خصلة من خصال الكفر كفرون كفرا اصغرا يسير دما ولا
 مالا ولا سبي حريم ولا اطفال لانهم اتون بخصلة كفرية وهذا
 هو الذي سماه السلف كفرا دون كفر وقد حققناه في رسالته
 مستقلة سميناها تحقيق الفرق بين انواع الكفر والظلم
 والنفاق والفسوق وهي نافعة جدا يندفع بها تعارض الايات
 واتحاد هؤلاء القبور يرون من التصف بالكفر الاصغر ومعصية
 عظيمة فاذا عرفوا بان ما هم عليه من الضلال من عقائد الكفار الضلال

الان يقولوا فانه ينبغي ان يكون
 الايمان بغير اعتقاد ان الله تعالى
 الايمان بغير اعتقاد ان الله تعالى
 الايمان بغير اعتقاد ان الله تعالى

سائل ان يبين ان هذا
 سائل ان يبين ان هذا
 سائل ان يبين ان هذا

انما هو في حق من
 انما هو في حق من
 انما هو في حق من

انما هو في حق من
 انما هو في حق من
 انما هو في حق من

و این من فسر

۱۲ مال الزکوۃ و نحوہا

فامر ان يعقوا الراس لله

۲۲

وَيَقْسُمُونَ بِأَسْمَائِهِمْ بَلْ إِذَا حَلَفَ مِنْ عَلَيْهِمْ حَقٌّ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى
لَمْ يَقْبَلُوا إِذَا حَلَفَ بِأَعْدَائِهِمْ قَبْلَهُ وَصَدَقُوا وَهَكَذَا
كَانَ عِبَادُ الْأَصْنَامِ إِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ وَحَدَّثُوا أَشْرَافَ قُلُوبِ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذَكَرُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا تُمْ كَيْتَبُشْرُونَ
وَفِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ مَنْ حَلَفَ فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصِمْتَ وَمَعَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَحْلِفُ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَاغْمِرْ
أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنْهُ قَادِرٌ أَنْ يَحْلِفَ
بِالصِّمِّ فَاغْمِرْ أَنْ يَجِدَ دَا سَلَامَةً فَانْهَ قَدْ كَفَرْتَ بِكَ كَمَا قَرَّرْنَا
فِي سَبِيلِ السَّلَامِ شَرَحَ بُلُوغُ الْمَرَامِ وَفِي مَنَحَةِ الْغَفَارِ قُلْتُ لَا
شَكَّ أَنْ هُوَ لَا قَدْ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالهِ وَسَلَّمَ امْرَأَتُ أَنْ قَاتَلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا
قَالُوا هَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ الْأَبْجَهْمُ وَقَالَ لَا سَا مَتْرَجَ
قَتَلْتُهُ بَعْدَ أَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ لَا يَصُومُونَ وَيَصَلُّونَ
وَيَزُكُّونَ وَيَحْجُونَ بِخِلَافِ الْمُشْرِكِينَ قُلْتُ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالهِ وَسَلَّمَ الْأَبْجَهْمُ وَحَقُّهَا أَفْرَادُ الْإِلَهِيَّةِ وَالْعِبَادِيَّةِ لِلَّهِ
تَعَالَى وَالْقَبُورِيُّونَ لَمْ يَفِرْ وَهَذِهِ الْعِبَادَةُ فَلَمْ يَنْفَعَهُمْ
كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ فَانْهَ لَا تَنْفَعُ مَعَ الْأَلْتِزَامِ مَعْنَاهَا

وَرِثَانِ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 وَرِثَانِ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 وَرِثَانِ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا

وَلَمْ يَنْفَعِ الْيَهُودَ قَوْلُهَا لَا كَارِهُمُ بَعْضُ الْاَنْبِيَاءِ وَكَذَلِكَ سَجَعِلْ
 غَيْرِمْ اَرْسَلَهُ اللهُ نَبِيًّا لَمْ يَنْفَعَهُ كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ اَلَا تَرَى اِلَى الْبَنِي
 حَنِيفَةً كَانُوا يَتَّبِعُونَ اِنْ اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَانْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَيَصْلُوْنَ وَلَكِنْ لَّمَّا قَالُوا اَلَمْ يَسْلَمْ
 نَبِيٌّ قَاتِلُهُمُ الصُّلَحَابَةَ وَنَبِيُّهُمْ فَيَكْفُفُ مِنْ يَجْعَلُ لِلْوَلِيِّ خَاصَّةً
 الْاَلِهِيَّةَ وَيُنَادِيهِ بِاللَّهْمَّاتِ وَهَذَا امِيرُ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيُّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
 سَرَقَ اصْحَابُهُ عِبَادَ اللهِ نِسْبًا وَكَانُوا يَقُولُوْنَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ لَكُمُ نَبِيٌّ
 غُلُوْا فِي عَلِيٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وَاعْتَقِدْ وَاْفِيهِ مَا يَعْتَقِدُ الْقَبُولِيُّوْنَ
 وَاشْبَاهُهُمْ بَلْ عَاقِبُهُمْ عَقُوْبَةٌ لَّمْ يَعاْقِبْ بِهَا اَحَدٌ مِنَ الْعَصَاةِ
 فَانْهَ جَفَرُهَا الْحَفَائِرُ وَاصْحَحْ عَلَيْهِمْ نَارًا وَالْقَائِمُ فِيهَا مُعْتَقِلٌ
 حَجَّتْ نَارُكَ وَدَعَوْتُ قَبْرُكَ اَقَالَ الشَّعْرُ لَمْ يَرْمِ الْمُنِيْبُ حَيْثُ سَلَّ
 اَذَلَمْ تَرْمِي فِي الْحَفْرِ تَيْنِ اِذَا مَا اَحْجَوِ اَفِيْهِ صَنَاءُ
 رَاَيْتَ الْمَوْتَ نَقْدًا غَيْرِيْنَ وَالْقَصَّةَ فِي فَخِّ الْبَابِيْ وَغَيْرِهِ
 مِنْ كُتُبِ الْحَدِيْثِ وَالسِّيَرِ وَقَدْ وَقَعَ اِجْمَاعُ اَلِمُتَّةِ اَنْ مِنْ اَنْكَرِ
 الْبَعْثُ كَفْرٌ وَقَتْلُ وَلَوْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ فَكَيْفَ مِنْ يَجْعَلُ
 لِلَّهِ نَذْرًا فَاَنْ قُلْتَ قَدْ اَنْكَرَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَيَّ
 اَسْمَاءُ قَتْلَهُ لِمَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ كَمَا هُوَ الْمَعْرُوفُ فِي كُتُبِ

اَوْسَتْ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 اَوْسَتْ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 اَوْسَتْ وَفَرَزْدَانِ اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا

اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا
 اِنْ اَنْتَانِ رَايْتُمَا نَارًا اَوْ شَيْئًا مِثْلَ ذَلِكَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُبَدِّلُ كَلِمَتَكَ اِلَى غَيْرِهَا وَلَا يَنْفَعُكَ اَنْ تُسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ لَيْلًا وَلَا نَهَارًا

اِسْمَاءُ قَتْلَهُ لِمَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ كَمَا هُوَ الْمَعْرُوفُ فِي كُتُبِ
 اِسْمَاءُ قَتْلَهُ لِمَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ كَمَا هُوَ الْمَعْرُوفُ فِي كُتُبِ
 اِسْمَاءُ قَتْلَهُ لِمَنْ قَالَ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ كَمَا هُوَ الْمَعْرُوفُ فِي كُتُبِ

از نوبت سزای بکار
خبر اندر و جل و اگر گوی که کوهستان پهلوان
انسان که شوق بندد در حق فلان پهلوان
دانه در دوران یکوینده ابعاد کند
از سن زنی که از دنیا کارخانه دارد
چون ای آینه آئینم

و علیٰ احمد و مانند اینها و البته
خدا بیغای رسا

سب اور راہ اعیان

حاجہ راجہ صاحبی
دودہ و دردمان
چوگرما

بن جابلان
نخستین اخته با افروز
و شکر و

میں نے اس کے لئے ایک اور فنکار سے رابطہ کیا۔

میں گروہ مذکورہ

زرقن و در کلان

عن

زودمان وعلى الامر واشباههما ولقد صان الله تعالى سوله
 صلى الله عليه واله وسلم واهل الكساء واعيان الضحابة
 غدا خالهم في افواه هؤلاء الجماعة الضلال فيجمعون انواعا
 من الجمل والشرك **فازلت** انه قد يفوق هؤلاء
 الذين يلوكونا بحلالة ويضيفون اليها اهل الخلاعة و
 البطالة خوارق كطعن انفسهم وجملم لمثل الخنثى والحية
 واكلهم النار **قلت** هذه احوال شيطانية وانك للمبسر
 عليك ازطنتها كرامات الاموات لما هتف هذا الضال
 باسمائهم جعلهم اذا دأوا شركاء هؤلاء الموقى انت تفرض انهم
 اولياء الله تعالى فهل يرضى ولي الله تعالى ان يجعله المجدوب
 نداه الله تعالى وشريكا له ان زعمت ذلك فقد جئت شيئا
 اذا وصيرت هؤلاء الاموات شركين واخرجتهم وحاشا
 لهم عن دائرة الاسلام والدي حيث جعلتهم يجعلهم
 انذا والله راضين وتزعم ان هذه كرامات هؤلاء المجاذب
 الضلال المشركين التابعين لكل باطل المنغمسين بين بحار
 الرذائل الذين لا يسجدون لله سجدة ولا يذكرون الله
 وحده ان زعمت هذا فقد اثبت الكرامات للمشركين

وارو گزیدگان را
 گویم که اینها احوال تلخیابی اند و
 خسته افتاده اند اگر آنها را از کرات مرگ گمان
 گمان بودی بر لبه گزند و شرکیان خدا بسیار
 آنها را می کشند و تو اولی اینی نیستی
 پس آن مرگ گمان را تو اولی اینی نیستی
 بنده را پس آن را و بیار و بدار و بیار
 آینه آینه آن را بخوبی بشناس

۳۴

استایل البیغمی غریب شست نهیت نهی
آوردی و آن مردگان بدشتر کرم رسا
و پستان را از دایره اسلام بدین خارج
نموده است که اینان را بدشتر کرم رسا
که این از کلمات استی و اگر گان پر
شتر گان است که این بخودان گران
بدکار بسیار بدخوی است و بدکار
تعالی محمد بنیک نسند و
نمزد گران

۴
کرامت ثابت گردد
ایمان داری پس میفرمان را
ایدرابه تو حیدر باد
خداوند

اسفل الناس بحان الله يحيي الموتى واداء رجل من صلحى المهاجرين
 فلما كان من العدا شتم على سيفه يلعب لعبك فاخرط الرجل سيفه
 وضرب عنقه فقال انك اصاد ^{قالب} يحيي نفسه فامر به الوليد وملا
 السبع فيمجنه انتهى بل اعجب من هذا ما اخرج به الحافظ ابو بكر
 باسناده في قصة طويلة وفيها ان امرأة تعلمت اليحمز من الملكين ^{باب}
 هاترو وماتوا ولها اخذة فحماقت لربعدان القبة في الارض
 اطمع فطلع فقالت احق فاحق ثم تركته ثم قالت اين يسفن شي
 قالت له الطحى طحز ثم قالت اخبز فاخبز وكانت لا تريد شي الا كما
 والاحوال الشيطانية لا تنحصر وكفى بما اتى به الدجال والعباد
 اتباع الكنا والستة ومخالفتهما انتهم ما ورثناه والحمد لله اولاً واخرى ^{صل}
 لله وسلم على سيدنا محمد وآله ^{عليهم} والتابعين له باخسيران

فرشته که نام آنها ناروت و داد و در قفسه طویل که
حق آنوقت پس قدری اندک گرفت و در بال
آنوقت گرفت بر دان آری بر آری گرفت
بر آری خوشتر آرد و در بال گرفت
تبر پس گرفت آرد بر سر آرد و در بال گرفت
نان بخورند و چنانکه آرد و در بال گرفت
شیطانی بسیار آرد و دشمنی آرد و در بال گرفت
آنجا در بال ظهور خواهد آید و در بال گرفت
دست است و مخالف آنها نمی آید و در بال گرفت
صوت بلند از آواز شیطانی بود و در بال گرفت
اولا و اخر و صلا الله تعالی و سلم علیهم
محمد و الله و صبحه و لا اله الا الله
لله بالحق

الحمد لله الذي رساله هذا موقعه مولانا بالفضل اولنا
 اهل بيت نبينا رسولنا محمد وعلوي آل بيته
 عفي عنهم اذ دست محمد ايام الدين حيدر لوى وقلنا
 نور محمد غفر الله له ولوالديه ١٢٩٢ هـ في شهر ربيع
 الثاني ١٢٩٢ هـ في شهر ربيع الثاني ١٢٩٢ هـ

A detail from a manuscript showing dense, cursive Arabic script in a single column. The text is written in a fluid, connected style, typical of medieval Islamic manuscripts. The ink is dark, and the parchment appears aged and slightly discolored.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مین جلوه دای خدای لسی زبان مفید عام من ظهور کیا بیت نوروی تاب سوری مدارد چو در بندی
از روزن بر آرد و آب ناظرین انصاف سی امید که اس کی عیوب ظاهری در گذر فراموشانین طوبی
دل دین او جان بازی کرین و کنعم با قبل شیشه صاف زینت گسفال بدوش زندی شام اما این بخت گار
ابیات بر بیان و شرک ز حاجی نظام الدین بری تمیزی که مرقه شیر نقش در لوح شیرین

همه موقوف پاؤن یزد آ	زبان و نام در دیران آ	من کیم کیستم چه کار کنم	با قصا چند کارزار کنم
کار و دست کار ساز بود	کرده بندگان مجاز بود	حال گردان هوست در حال	یاد کن ای تحول الاحوال
او تواند که حال گرداند	خضم را با یسأل گرداند	واروی بی نیاز بر در او	دفعه دفع میکند دشمن او
تو که آیا کس شغیر نجو	یس کر اغیر او معین د	خیم کن از کریم کشته صحر	مطلب جز خدا اعانت و نص
چون ز صلاست تهافت	میکند از کرم اعانت تو	رومی دل سوی کار ساز بود	دید از ماسوی فراز کن
بنگر روز ناسوی خلیل	که اعانت نخوست بجززل	ایزد پاک از کرم نازش	در زمان خستار و دو گلزارش
بلد غار تو در که جبه گاه	نیست جز لا اله الا الله	باشنا کاش گوی آخر کار	که فلان را نیگر قدم یار
پیر تو گر چه خاص در گاه است	دعوتش تجاب هر گاه آ	نه همیشه که ختیارش است	جز رضای خدا کار نیست
گوید عاجله سنجاب بندی	هر دمی عالمی خراب شد	بنده را اگر بود هزار کمال	وقت خود بجز نیست رهبر حال
گر کند صد هزار جان با نی	بلند این نشاید انبار	سالکان کیم رسم وره داند	و حده لا یشتریک از خوست
مثلا حضرت امیر بسیر	شتر کش نیست با خدا فی دیر	گر گرفت شهنشتم بهر داند	چون ماند ترا شتم مهند
رب قادر و رگرت بر حیات	بعد قادر چه میکند بهت	چون اجل بنده را کند و دم	چه کند شیخ حمزه مخدوم
آری آری غافلش اقیات	یار را رگشت او بهت	آنهم از جنتش بهانه بود	ورنه افسون و فسانه بود
بشاعت گری کرا یارا	مگر آذن آید از جهان آرا	مکنم این سخن ز بی دین	چشم دل از کن که می بین
گر ترا زین سخن بجنب بد قهر	رفض کن ز فاضل هر	علم تو جز علوم زاینست	خبرت هیچ از عقاید نیست
چند مانی چو جانان غافل	تو بکن از عقیده باطل	داری از بعیت و تنباه	چون نصاری نشان روح
گر تو خواهی سلوک راه بها	بنده را بنده و ان در است	بنده مولی بود خدا مالک	اوست باقی و ماسوی ملک
بنده عاجز بود خدا قادر	قدرت بنده گان بود نادر	از دهم عاجز می پیر ما	ذات پاکش شمر و همسر ما
که بفران در حقیقت نعت	بشتر شکر است گفت	دو قسامیکه انبیا لرزند	خود مجبور و لیاچی از زند
قدت الکتاب	گرچه در کارگاه شیرین	همه در بارگاه حیرند	ایحی الملک لوب

